मेदिन् *m.* Genosse, Verbündeter; *f.* मेदिनी Erde, Land, Ort.
मेदिनीपति *m.* Erdenherr, König.
मेदिनीश *m. dass.*
मेदुर fett; dick, dicht wie, voll von (—°).
मेद्य fett, dick.
मेध *m.* Fleischsaft, Brühe, Opfertrank; Opfertier, Tieropfer.
मेधपति *u.* मेधपति *m.* Herr des Tieropfers.
1. मेधस् *n.* Opfer.
2. मेधस् sinnig; *adj.* —° = मेधा.
मेधसाति *f.* Lohn *o.* Preisgewinn.
मेधा *f.* Weisheit, Verstand, Einsicht, Gedanke.
मेधाजनन *n.* Einsicht erzeugend; *n.* die Einsichtserzeugung (*r.*).
मेधातिथि *m. N. versch. Heiligen, Weisen u. Gelehrten.*
मेधाविन् weise, klug, verständig.
मेधिर *dass.*
मेध्य opferrein, rein *überh.*, heilig, weise.
मेध्यता *f.*, °त्व *n.* Reinheit (*r.*).
मेनका *f. Frauenn., bes. einer Apsaras.*
मेना *f.* Weib, Tierweibchen; *Frauenname.*
मेनि *f.* Wurfgeschoss.
मेय messbar, erkennbar, zu beweisen.
मेरु *m. N. eines heiligen Berges.*
मेरुकूट *u.* °पृष्ठ *n.* der Gipfel des Meru.
मेल *m.*, आ *f.* Zusammenkunft, Verkehr.
मेलक *m. dass.*, आ *f. Frauenname.*
मेलन *n.* = *vor. m.*
मेष *m.* Schafbock, Widder; *f.* ई Mutterschaf.
मेषिका *f.* = *vor. f.*
मेषवृषण *m. Du.* Bockshoden; *Adj.* B. habend.
मेष्क *m.* ein best. Tier.
मेह *m.* Urin. मेहन *n. dass.*, penis.
मेहना (*Instr. adv.*) stromweise, reichlich.
मेहनावन्त् reichlich spendend.
मेहिन् (—°) harnend.
मैघ, *f.* ई von der Wolke kommend.
मैत्र, *f.* ई vom Freunde kommend, Freundes-, freundschaftlich, wohlwollend. *m. Mannsn. f.* मैत्री Freundschaft, Wohlwollen, Ähnlichkeit mit (—°). *n.* Freundschaft; *Bez. eines Mondhauses.*
मैत्रायण *m. Pl.* eine best. Schule.
मैत्रायणीसंहिता *f. T. einer Saṃhitâ.*
मैत्रावरुण, *f.* ई zu Mitra und Varuṇa gehörig.
मैत्रिन् *m.* Freund.
मैत्रीभाव *m.* Freundschaft.
मैत्रेय freundschaftlich, wohlwollend; *m. u.* ई *patron. o. metron. N. versch. Männer u. Frauen.*
मैत्र्य *n.* Freundschaft.
मैथिल, *f.* ई von Mithilâ stammend. *m.* ein Fürst von M.; *f.* ई *Bein. der Sîtâ.*
मैथुन, *f.* ई gepaart, verschwägert, Paarungs-; *n.* Paarung, Begattung (*adj.* —° *f.* आ).
मैथुनिन् sich paarend.
मैथुन्य *Adj.* Paarungs-, Begattungs-.
मैनाक *m. N. eines mythischen Berges.*
मैनाल *u.* मैनिक *m.* Fischer.
मैन्द *m. N. eines Affen.*
मैरव, *f.* ई zum Berge Meru gehörig.
मैरेय *m. n.* berauschendes Getränk.
मो *s.* 1. मा.
मोक *n.* abgezogenes Fell; *f.* मोकी Nacht (*eig.* Löserin).
मोक्तर् *m.* Löser, Abzahler (*einer Schuld*).
मोक्तव्य zu befreien, herauszugeben, zu verlassen, zu schleudern auf (*Loc. o. Acc. mit* प्रति).
मोच्, मोचति *s.* 1. मुच्.
मोच *m.* Lösung, Befreiung von (*Abl., Gen. o.* —°), Erlösung (*r.*); das Loswerden, Abfallen, das Freilassen, Aufgeben, Werfen, Schleudern, Abschiefsen.
मोचक lösend, befreiend.
मोचण *dass.*; *n.* das Lösen, Befreien, Loslassen, Aufgeben.
मोचणीय loszulassen, aufzugeben.
मोचभाव *m.* Befreiung, Erlösung.
मोचय्, °यति (°ते) befreien, erlösen; schleudern, werfen.
मोचयितर् *m.* Befreier.
मोचयितव्य zu erlösen.
मोचिन् nach Erlösung strebend *o.* erlöst.
मोचेच्छा *f.* der Wunsch nach Erlösung.
मोक्ष zu befreien, zu retten.